

ALERGIJA NA SUNCE

anonimno

13. aprila 2010.

„Ja sada više nemam alergiju!”

Imam 40 godina, i dugi niz godina sam imala alergiju na sunce. Alergija se uvek javljala kad sam jahala ili bila napolju sa roditeljima.

Nikad nisam zaista obraćala pažnju na okolnosti pod kojima se moj osip javljao, ali sam bila svesna užasnog svraba i osipa veličine tanjira za večeru koji se javljao po telu.

Kad je jednom za vreme GNM seminara naš učitelj g. Pilhar (Austrija), govoreći o „šinama” naveo primer „alergije” na sunce, pomislila sam da bi to trebalo isprobati.

Na Uskrsnje jutro 2010., izašla sam sa roditeljima u šetnju, vodeći računa da pođem u majici kratkih rukava, kako bih isprovocirala osip. Htela sam da znam *gde* će se tačno na mojim rukama pojaviti osip. Vrlo brzo se pojavio na **levoj** strani mog tela. Posle 20 minuta na suncu tu je počelo i da me svrbi; posle sat vremena imala sam veliki, crveni osip sa mehurićima na **spoljašnjoj strani** moje leve nadlaktice i podlaktice. **Ja sam biološki levoruka!**

Na osnovu moje *biološke* lateralnosti (desnoruka osoba odgovara na konflikt majka/dete *levom* stranom svog tela a na konflikt sa partnerom, tj. bilo kim ko nije majka ili dete *desnom* stranom. Kod biološki levorukih ljudi je obrnuto), bilo mi je jasno da **konflikt razdvajanja** povezan sa kožom nije mogao da bude u vezi sa mojom majkom, sa kojom u svakom slučaju nikad nisam imala nikakav problem. Niti je mogao da bude u vezi sa mojim mužem („partner”), pošto nikada nisam imala osip kad sam bila na suncu sa njim. Svog konja sam smatrala svojim „detetom”, pa bi se očekivalo da se osip u vezi sa njim pojavi na mojoj „majka/dete”-strani (desna strana tela za biološki levoruku osobu). Pošto je osip bio na *spoljašnjoj* strani moje ruke sledeća dva dana sam razmišljala o tome kao o „konfliktu *želim* da se razdvojim od nekoga”. U početku mi ništa nije padalo na pamet. Onda sam se iznenada setila.

Više od četiri godine sam volonterski radila sa jednom gospođom koja je bila kvadrilegičar, i koju sam često posećivala. Jednog divnog letnjeg dana, odjahala sam joj u posetu. Nakon toga, odvezla sam je na izletničko mesto pored jezera, gde su moji roditelji pripremali njeno omiljeno jelo. Da bi prekratili vreme do večere, odgurala sam je u kolicima do obale jezera na kojoj su se igrala deca.

Iznenada, kao grom iz vedra neba, žučno je zahtevala od mene da je gurnem u jezero i pustim da se udavi!

Stajala sam tamo u potpunom šoku, dok je ona i dalje galsno vrištala na mene i bespomoćno pokušavala da pokrene kolica kako bi pala u jezero. Rekla sam joj da ću, ako je gurnem, završiti u zatvoru zbog ubistva, ali ona je nastavljala da vrišti kako je nije briga; niti ju je bilo briga da će deca koja su se igrala svedočiti tom užasu! (Potpuno razumem da nije nimalo lako zavisiti 100% od tuđe pomoći).

U najvećoj žurbi sam je odgurala nazad do mesta gde bili moji roditelji – ali ona više nije bila u stanju da se smiri, već je nastavila da besni; čak je odbila i večeru koju je moj otac čitavo popodne pripremao za nju. Sve što sam mogla da uradim je bilo da je odvezem natrag u ustanovu u kojoj je živela, dok je ona sve vreme vikala na mene. Bila sam krajnje očajna.

Prekinula sam svaki kontakt sa njom, ali srce mi je bilo slomljeno. Jednostavno nisam mogla da podnesem to. Posle 7 godina ispunjavanja svake njene želje, ovu poslednju joj nisam mogla ispuniti. Sve ovo se desilo 2002. godine, ali ja sam od tada osećala krivicu što sam prestala da je viđam.

Posle gorepomenute Uskršnje subote, legla sam i ušla u meditativno stanje, i mentalno i emocionalno se pomirila sa njom. Ona je umrla pre 4 godine, ali moja griža savesit očigledno nije – što je potvrdio moj ponovni osip.

Ja sada više nemam alergiju! Od tog dana sam mnogo puta bila na suncu, ili na konju, ili sa roditeljima u prirodi, u majici kratkih rukava, a moja koža je ostala potpuno u redu.

Hvala Vam, Dr Hamer

Na engleski prevedeno sa originalnog nemačkog dokumenta

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com